

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 218/2567

พนักงานอัยการจังหวัดพังงา โจทก์ นาย ว.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.ยาเสพติด มาตรา 152, ป.อ. มาตรา 3, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 15, พ.ร.บ.ยา พ.ศ. 2510 มาตรา 12, พ.ร.บ.ยา พ.ศ. 2510 มาตรา 101, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, ป.อ. มาตรา 29, ป.อ. มาตรา 30, พ.ร.บ.ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. 2522 มาตรา 66, ป.ยาเสพติด มาตรา 145, ป.ยาเสพติด มาตรา 90

ย่อ / หลักกฎหมาย

การขอให้ศาลลงโทษน้อยกว่าอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้ตาม ป.ยาเสพติด มาตรา 152
วรรคสอง ในคดีที่ศาลมีคำพิพากษาถึงที่สุดแล้ว ไม่ใช่การกำหนดโทษใหม่ตาม ป.อ. มาตรา 3 (1)

คำพิพากษา

คดีสืบเนื่องจากศาลชั้นต้นพิพากษาลงโทษจำเลยตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 15 วรรคสาม (2), 26/2, 26/3 วรรคหนึ่ง, 57, 66 วรรคสาม, 75 วรรคสาม, 76 วรรคสอง, 91 พระราชบัญญัติยา พ.ศ. 2510 มาตรา 12, 101 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุกตลอดชีวิต และปรับ 2,000,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 6 เดือน ฐานผลิตพืชกระท่อมและฐานมีพืชกระท่อมไว้ในครอบครอง โดยไม่ได้รับใบอนุญาต การกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานผลิตพืชกระท่อม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 3 เดือน และปรับ 3,000 บาท ฐานขายยาแผนปัจจุบันโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 8 เดือน และปรับ 5,000 บาท จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 ประกอบมาตรา 53 ฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย จำคุก 25 ปี และปรับ 1,000,000 บาท ฐานเสพเมทแอมเฟตามีน จำคุก 3 เดือน ฐานผลิตพืชกระท่อม จำคุก 1 เดือน 15 วัน และปรับ 1,500 บาท ฐานขายยาแผนปัจจุบันโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 4 เดือน และปรับ 2,500 บาท รวมจำคุก 25 ปี 8 เดือน 15 วัน และปรับ 1,004,000 บาท ไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 หากต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังเกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี รัชชกาลที่ 10 คดีถึงที่สุด จำเลยยื่นคำร้องขอให้กำหนดโทษใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) ศาลชั้นต้นมีคำสั่งให้ยกคำร้อง จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์แผนกคดียาเสพติดพิพากษายืน จำเลยฎีกา โดยได้รับอนุญาตจากศาลฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดียาเสพติดวินิจฉัยว่า ในชั้นนี้ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่ามีเหตุกำหนดโทษให้จำเลยใหม่ในความผิดตามพระราชบัญญัติยาเสพติดให้โทษ พ.ศ.2522 มาตรา 66 วรรคสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) หรือไม่ โดยจำเลยฎีกาว่า ในความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย ต้องกำหนดโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคหนึ่ง ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับในภายหลังการกระทำความผิด และเป็นคุณแก่จำเลยมากกว่ากฎหมายเดิม โจทก์มิได้บรรยายฟ้องและนำสืบว่าจำเลยมีพฤติการณ์การกระทำที่ทำให้ต้องรับโทษหนักขึ้นตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสองและ

วรรคสาม ที่ศาลอุทธรณ์พิพากษายืนตามศาลชั้นต้นให้ยกคำร้องจำเลย ไม่ถูกต้อง นั้น เมื่อข้อเท็จจริงได้ความว่าเมทแอมเฟตามีนที่จำเลยมีไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายอันเป็นความผิดฐานจำหน่ายยาเสพติดให้โทษในประเภท 1 ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 มีจำนวน 8,375 เม็ด ชนิดผงสีส้ม 1 กล่อง และชนิดเกล็ดสีขาว 10 ถุง มีปริมาณคำนวณเป็นสารบริสุทธิ์ได้รวม 220.217 กรัม ประกอบกับก่อนเกิดเหตุ มีผู้แจ้งว่าจำเลยมีพฤติการณ์จำหน่ายยาเสพติด เจ้าพนักงานตำรวจจึงขอหมายค้นและตรวจค้นจับกุมจำเลยได้พร้อมเมทแอมเฟตามีนดังกล่าวเป็นของกลาง ตามพฤติการณ์แห่งคดีเชื่อได้ว่า หากจำเลยไม่ถูกเจ้าพนักงานตำรวจจับกุมและยึดเมทแอมเฟตามีนของกลางได้เสียก่อน ย่อมก่อให้เกิดการแพร่กระจายของเมทแอมเฟตามีนไปในกลุ่มผู้เสพอย่างแน่นอน เมื่อพิจารณาประกอบกันแล้วรับฟังได้ว่าเป็นการมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายที่ก่อให้เกิดการแพร่กระจายในกลุ่มประชาชน ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสอง (2) ซึ่งมีระวางโทษจำคุกตั้งแต่ 2 ปี ถึง 20 ปี และปรับตั้งแต่ 200,000 บาท ถึง 2,000,000 บาท โทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดสำหรับความผิดฐานนี้จึงหนักกว่าโทษที่กำหนดตามกฎหมายที่บัญญัติในภายหลัง กรณีมีเหตุต้องกำหนดโทษให้จำเลยใหม่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) แต่การกระทำความผิดของจำเลยยังไม่ร้ายแรงถึงขนาดเป็นการทำให้เกิดผลกระทบต่อความปลอดภัยของประชาชนทั่วไปตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 145 วรรคสาม (2) ดังที่ศาลอุทธรณ์วินิจฉัย ส่วนที่จำเลยฎีกาว่า เมื่อพิเคราะห์ฐานะเศรษฐกิจ การศึกษา อายุ สภาพครอบครัว และพฤติการณ์การกระทำความผิดของจำเลยแล้ว กรณีมีเหตุอันสมควรเป็นการเฉพาะรายที่ศาลจะลดโทษจำคุกหรือปรับจำเลยน้อยกว่าอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้น ตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 152 วรรคสอง นั้น เห็นว่า กรณีมีใช้ปัญหาในการกำหนดโทษใหม่ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) ศาลฎีกาจึงไม่รับวินิจฉัย พิพากษากลับ ให้กำหนดโทษจำเลยเสียใหม่สำหรับความผิดฐานมีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายตามประมวลกฎหมายยาเสพติด มาตรา 90, 145 วรรคสอง (2) ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 3 (1) โดยให้จำคุก 20 ปี และปรับ 2,000,000 บาท ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 แล้ว คงจำคุก 10 ปี และปรับ 1,000,000 บาท เมื่อรวมกับโทษฐานเสพเมทแอมเฟตามีนและฐานขายยาแผนปัจจุบันโดยมิได้รับใบอนุญาตตามคำพิพากษาศาลชั้นต้นแล้ว เป็นจำคุก 10 ปี 7 เดือน และปรับ 1,002,500 บาท หากไม่ชำระค่าปรับให้จัดการตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 29, 30 กรณีต้องกักขังแทนค่าปรับให้กักขังได้เกิน 1 ปี แต่ไม่เกิน 2 ปี

องค์คณะ

พิชัย เพ็งผ่อง · ณรงค์ กลั่นวารินทร์ · เพิ่มศักดิ์ สายสีทอง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/218/2567>